PHRASEOLOGICAL UNITS WITH ONOMASTIC ELEMENTS IN FRENCH

Dragoş Vlad TOPALĂ, Assistant Professor, PhD, University of Craiova

Abstract: The phraseological units with onomastic elements that the analysis focuses on belong to the popular phraseological vocabulary. They reflect aspects of social and historical life, mentalities, customs etc. They penetrated collective conscience by a deep emotional and moral impact, occupying a significant place in popular culture and French social and cultural history. Their semantics preserves to a lesser or greater extent the motivation of the construction as such and the role of the onomastic element within the phraseological unit. By the historical and geographic data, toponyms have a documentary value, and anthroponyms are symbolic, being associated with certain moral features. Phraseological units, as language elements, preserve a life experience, an ethical code.

Keywords: phraseological units, onomastics, semantics, popular culture, socio-cultural history

Rod al unei experienţe de viaţă (fapte, obiceiuri, trăsături de caracter probate în anumite situaţii dificile), unităţile frazeologice dintr-o limbă constituie, alături de aforisme, proverbe, zicători, un material lingvistic, etnologic, antropologic şi cultural, care poate fi cercetat sub diferite aspecte. Analiza lingvistică se orientează spre lexic, semantică, sintaxă, etimologie etc. Pentru aprofundarea acestor compartimente este necesară determinarea conceptului de *unitate frazeologică*.

Definită drept combinaţie stabilă de două sau mai multe cuvinte, având sens unitar şi referent unic (DŞL, p. 209), *unitatea frazeologică* este un concept complex, cercetat în lingvistica europeană începând cu secolul al XIX-lea. În cercetările sale, Ferdinand de Saussure observă felul cum se formează o serie de grupuri de cuvinte cu valoare denotativă[1]. Ch. Bally adaugă alte elemente esenţiale, considerând că, în formarea unităţilor frazeologice[2], *unificarea* şi *afinitatea* sunt două trăsături caracteristice importante. Un grup de cuvinte denumeşte o idee şi se identifică în mintea vorbitorilor cu acea idee. În lingvistica românească, conceptul de *unitate frazeologică* (*locuţiune* şi *expresie*) au fost studiate de diverşi cercetători: Iorgu Iordan (1943), Florica Dimitrescu (1958), Theodor Hristea (1977 şi 1978), Liviu Groza (1982, 2011)[3] ş.a.

În uzul colectiv, unităţile frazeologice au o oarecare libertate de exprimare, o motivaţie semantică sau, dimpotrivă, au pierdut mult din această motivaţie. Lexicul polisemantic puternic metaforizat[4] şi semantica indusă de fapte şi evenimente reale, de caracteristici de natură morală, psihologică şi socială constituie o caracteristică a unităţilor frazeologice.

[1] Cf. Saussure, 1922: 173, apud Groza, 2011: 17.
[2] Cf. Bally, 1905: 87, apud Groza, 2011: 17.
[3] Vezi bibliografia.
[4] Topală, 2009: 353.

BDD-V568 © 2013 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:00:27 UTC)

Abordarea lor multiplă (lexico-gramaticală, sintactico-stilistică, semantico-pragmatică, frastică[5] etc.) poate ajuta la distincţia dintre *expresie* şi *locuţiune*, alte două concepte sub care se prezintă unităţile frazeologice. *Expresiile frazeologice* se definesc drept „grupări stabile de cuvinte care acoperă o întreagă propoziţie, urmând adesea structura gramaticală a acesteia (cu subiect, predicat, complement)" (DŞL, p. 210), iar *locuţiunile frazeologice*, „grupuri de cuvinte mai mult sau mai puţin sudate, care au un înţeles unitar şi se comportă din punct de vedere gramatical ca o singură parte de vorbire" (DŞL, p. 209). Semantica acestor construcţii are un rol important în distincţia dintre locuţiune şi expresia frazeologică. Opacitatea este un criteriu asupra căruia insistă Liviu Groza când constată că „sensurile elementelor alcătuitoare ale unor locuţiuni pot fi opace prin raportare la sensul întregii construcţii. În alte situaţii, sensul elementelor alcătuitoare este transparent în raport cu sensul întregii construcţii. Diferenţa opac – transparent poate face diferenţa între unele locuţiuni şi combinaţiile de cuvinte corespunzătoare interpretabile ca libere"[6]. Locuţiunile şi expresiile frazeologice se intersectează cu elementele de lexicologie şi de onomastică, dar au o serie de legături şi cu paremiologia, cu literatura aforistică.

Cercetarea semanticii a 12 unităţi frazeologice cu elemente de onomastică, aşa cum există în limba franceză, demonstrează că aceste construcţii de dimensiuni reduse nu au o valoare denotativă propriu-zisă, ci una conotativă, filosofică, moralizatoare, metaforică. Onomastica (prin toponime, hidronime, antroponime) are un rol hotărâtor în fixarea sensului construcţiilor[7].

Unităţi frazeologice construite cu toponime şi hidronime

aller à Canossa „a-şi face mea culpa", „a-şi recunoaşte vina", „a-şi pune cenuşă-n cap" (DF, p. 10).

Expresia[8] datează din Evul Mediu şi este legată de un conflict din anul 1077 d.Hr. dintre papalitate şi suveranul german, pentru dreptul de a numi episcopi[9]. După ce împăratul Henric al IV-lea se instalează la Roma, papa se refugiază la castelul de la Canossa, sat în nordul Italiei, în provincia Emilia-Romagna, în Apenini. Împăratul Henric vine îmbrăcat în ţinută de penitenţă şi îngenunchează în faţa papei Grigore al VII-lea, să-i ceară iertare, între 25-28 ianuarie 1077[10], cu scopul ca acesta să ridice excomunicarea împotriva Sfântului Împărat Roman. După penitenţa de la Canossa, în schimbul acestei umilinţe şi ofense, împăratul primeşte iertare. Cearta se termină printr-un compromis, prin care teritoriul este împărţit: în nordul Alpilor regele continuă să numească episcopii, iar în sudul Alpilor, papa.

---

[5] Groza, 2011:21-72.
[6] Groza, 2011:52.
[7] Tema continuă preocupările noastre pentru frazeologisme, cum este comunicarea ştiinţifică *Phraseologismes de la langue française à toponymes autochtones* (autori Silvia Pitiriciu, Dragoş Vlad Topală), ţinută la XXIV Congreso internacional de icos sobre ciencias onomásticas „Los nombres en la vida cotidiana", Barcelona, Spania, 5-9 septembrie 2011; Dragoş Vlad Topală, *Din universul proverbelor româneşti: elemente de analiză etnolingvistică*, în vol. *Distorsionări în comunicarea lingvistică, literară şi etnofolclorică românească şi contextul european*, Iaşi, Editura Alfa, 2009, p. 353-361.
[8] Cf. germ. *der Gang nach Canossa* „drumul la Canossa".
[9] Începând cu Carol cel Mare, regele şi împăraţii aveau dreptul de a numi episcopii, dar în anul 1075, papa contestă această putere laică şi hotărăşte să-şi reia acest drept.
[10] Cf. *Le Robert enciclopédique des noms propres*, 2009: 406.

BDD-V568 © 2013 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:00:27 UTC)

Sensul iniţial, denotativ „a merge la Canossa" se pierde, în favoarea celui conotativ, figurat „a se umili în faţa adversarului". Umilinţa la care este supus suveranul german are un puternic ecou în conştiinţa colectivă; toponimul Canossa se asociază cu locul de umilinţă şi de ofensă, situaţii prin care trebuie să treacă suveranul german pentru a-şi salva interesele.

franchir le Rubicon „a trece Rubiconul", fig. „a se lansa într-o operaţie riscantă" (DF, p. 85).

Expresia, cu origini în secolul al XVII-lea, se referă la istoria Imperiului Roman. Rubiconul, fluviu din nordul Italiei, joacă un rol important, servind drept frontieră între Italia romană şi Galia cisalpină, pe care o guverna Cezar. Niciun general nu avea dreptul să treacă acest fluviu. Dorinţa de a pune însă mâna pe putere şi pentru ca soldaţii săi să se bucure de plăcerile din capitală, îl determină pe Iulius Cezar să nu asculte ordinul şi să treacă Rubiconul. Cu această ocazie, în anul 49 a.Hr., menţionează istoricul Suetoniu, Cezar rosteşte celebra formulă *Alea jacta est!* „Zarurile au fost aruncate"[11], moment decisiv pe care şi l-a asumat, fără să regrete, deoarece atunci a preluat puterea, Pompei fiind obligat să se refugieze. De numele Rubiconului este legată istoria Imperiului Roman. Trecerea fluviului, a frontierei, este o dovadă de vitejie din partea lui Cezar. Curajul şi asumarea faptelor constituie probe de caracter puternic, de care Cezar dă dovadă pentru a prelua puterea în Imperiul Roman.

ce n'est pas le Pérou ! „nu e chiar aşa de scump", „nu e o sumă mare" (DF, p. 35).

Peru, Eldorado, era ţara foarte căutată de europeni pentru bogăţiile sale. În secolul al XVI-lea, Francisco Pizzaro îi descoperă pe incaşi în Peru (1532), îl capturează pe regele Atahualpa şi masacrează aproape 20000 de oameni care erau cu acesta. Peru devine astfel un regat mai mic al Spaniei. Prizonier, regele dă ordin să se livreze spaniolilor cantităţi mari de aur şi argint, în schimbul libertăţii sale, dar nu reuşeşte, pentru că este ştrangulat în închisoare în anul 1533. Aurul va fi adus în Spania de unul dintre fraţii lui Pizzaro.

Un secol mai târziu, simbolul bogăţiei, Peru, a dus la crearea numelui comun *pérou*, pentru a desemna o comoară sau un noroc, numele toponimului asociindu-se în memoria colectivă cu tot ce înseamnă bogăţie. Azi se foloseşte mai mult varianta pozitivă a expresiei familiare *c'est le Pérou*[12], semnificând bogăţia, cf. *gagner le Pérou* sau *riche comme un Potosi*[13].

tous les trésors de Golconde „comoară imensă", „bogăţie imensă"[14], expresie care include toponimul *Golconde* asociat cu bogăţiile de aur şi pietre preţioase.

În India meridională, în capitala Golconda[15] (azi Hyderabad), sultanii regatului musulman au adunat bogăţii foarte mari de aur şi pietre preţioase, timp de aproape un secol (1512-1687). Primii europeni, portughezii şi olandezii, stabiliţi pe coasta Hindustanului, au pus mâna pe aceste bogăţii. Toponimul dobândeşte o nouă semnificaţie, pe lângă bogăţie, aceea de putere.

---

[11] Cf. *Les beaux textes de l'Antiquité*, Librairie Fernand Nathan, Nº 49, 1941, p. 85-86, apud http://www.expressions-francaises.fr/annuaire-expressions-francaises/rechercher-une-expression.html; Cf. *Le Robert enciclopédique des noms propres*, 2009: 1978.

[12] www.expressio.fr/expressions/c/est/pas/le/perou.php

[13] A se vedea şi sp. *es un Potosi*, după numele minei de argint de la Potosi, azi în Bolivia.

[14] Cf. http://www.alyon.org/litterature/regles/origine_des_expressions.html

[15] Veche cetate a Indiilor, fondată în anul 1518 de Qūli Qutb Shāh şi ocupată în 1688 de Aurangzb, Golconda era celebră pentru diamante şi pentru Şcoala de pictură. În present cetatea este în ruină, cf. Cf. *Le Robert enciclopédique des noms propres*, 2009: 924.

BDD-V568 © 2013 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:00:27 UTC)

c'est Byzance! „e superb", „e lux", expresie în care bogăţia şi luxul Bizanţului sunt proverbiale.

Bizanţul sau Constantinopolul, după numele lui Constantin, care în anul 330 d.Hr. dă numele capitalei Imperiului Roman, era un oraş al opulenţei. În anul 1453 este ocupat de turci[16] şi, mai târziu, în anul 1930, ia numele Istanbul. Dacă la început sensul, prin comparaţie, trimitea la toponim, astăzi expresia este folosită ironic, depreciativ, pentru o situaţie contrară, de mizerie şi de sărăcie[17].

à la mode Bretagne este o expresie folosită cu referire la rude îndepărtate, cărora li se dau nume ale rudelor apropiate (unchi, mătuşi), fig. „relaţie rece între două lucruri"[18].

Obiceiul locuitorilor străini din vestul Franţei era de a-şi numi o rudă îndepărtată sau un prieten bun, cu numele unei rude apropiate (cum este vărul cel mai cunoscut). Expresia marchează relaţiile strânse pe care le menţin membrii familiilor din Bretagne, inclusiv rude îndepărtate, prin numelor de botez: *cousin/cousine à la mode de Bretagne = parent ou parente éloigné(e), dont la parenté est difficile à reconstituer sur le moment ou à établir de façon sûre* (rudă îndepărtată, a cărei rudenie este dificil de reconstituit …), *neveu/nièce à la mode de Bretagne = fils, fille d'un cousin germain, ou d'une cousine germaine* (fiu/fiică a unui văr primar sau a unei verişoare primare), *oncle/tante à la mode de Bretagne = cousin germain/cousine germaine du père ou de la mère* (văr primar/verişoară primară după tată sau după mamă); *parent, parenté à la mode de Bretagne = parent lointain, parenté qui n'est pas établie de manière certaine* (rudă îndepărtată, rudenie nesigură)[19].

crétin des Alpes este o locuţiune cu sensul de „idiot", „imbecil", apelativ pentru oamenii de la munte care, neputând să ajungă la mare, foloseau sarea din carieră, săracă în iod, fapt ce avea efect asupra sănătăţii lor, provocând nanism şi retard mintal[20]. Locuţiunea îl defineşte pe omul prost, care nu se remarcă prin inteligenţă, indiferent de locul unde trăieşte.

avoir ses lettres de Cracovie „a umbla cu minciuni" (DF, p. 26).

Expresia face aluzie la persoanele care mint şi înşală. Toponimul aminteşte de polonezii care aveau reputaţia de mari mincinoşi. Numele propriu se încărcă astfel cu o conotaţie negativă[21]. Din aceeaşi sferă lexico-semantică fac parte şi verbul *craquer* „a turna gogoşi, a minţi", substantivul *craque* „gogoaşă, minciună", *craqueur* „mincinos"[22].

Unităţi frazeologice cu antroponime şi hagionime

coiffer Sainte-Catherine, construcţie frazeologică cu sensul ironic „a rămâne fată bătrână", „a împleti cosiţă albă", „a îmbătrâni la vatră" (DF, p. 39).

---

[16] Cf. *Le Robert enciclopédique des noms propres*, 2009: 378.
[17] Cf. http://www.alyon.org/litterature/regles/origine_des_expressions.html
[18] A se vedea http://www.expressions-francaises.fr/annuaire-expressions-francaises/rechercher-une-expression.html
[19] Cf. TLFI, http://atilf.atilf.fr/dendien/scripts/tlfiv5/affart.exe?42;s=3710007750;?b=0;
[20] A se vedea http://www.expressions-francaises.fr/annuaire-expressions-francaises/rechercher-une-expression.html
[21] În alte surse toponimul este legat de *Krak*, numele fondatorului legendar al oraşului, care a dat numele comun *krak* „corb", cf. pol. *Krakow*, prin extindere „oraşul corbilor", cf. *Le Robert enciclopédique des noms propres*, 2009: 579.
[22] Cf. *Dictionnaire du français littéraire – mots rares et difficiles* – Webnext.fr, http://langue-francaise.webnext.fr/index.php

BDD-V568 © 2013 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:00:27 UTC)

Expresia are un punct de plecare în religia catolică: Sfânta Caterina (Caterina din Alexandria), o tânără pioasă, erudită, rămasă virgină, a murit în martiriul din secolul al IV-lea, în timpul lui Maxenţiu, fiind decapitată, după ce a fost parţial ciopârţită de roţi armate cu cuie şi cu brice[23].

Sfânta Caterina rămâne simbolul purităţii (antroponimul vine de la gr. *katharos* „pur")[24]. Din Evul Mediu s-a păstrat obiceiul ca fetele care au împlinit 25 de ani şi nu s-au măritat să fie numite *caterinete* (fr. *catherinettes*); ele poartă pălării care au culorile galben (simbol al credinţei) şi verde (simbol al cunoaşterii), amintind de tradiţie. Statuile Sfintei Caterina, plasate în biserici, erau ornate cu o bonetă, care era înnoită la fiecare an de fetele nemăritate. Cu această ocazie, ele o rugau pe sfântă să le ajute să-şi găsească un soţ. Dacă se căsătoreau, o numeau *regină* pe Sfânta Caterina. Astăzi evenimentul se sărbătoreşte cu veselie în fiecare an, la 25 noiembrie.

Expresia legată de acest obicei s-a păstrat în fondul frazeologic al limbii franceze. Conotaţia ironică şi depreciativă a hagionimului este dată de încălcarea unor cutume: la vârsta de 25 de ani tinerele fete ar trebui să fie soţii. Dacă nu are loc evenimentul, faptul este sancţionat de colectivitate. Prin analogie, *Sfânta Caterina* a devenit şi numele unui soi de pruni cu fructe târzii, apropiate la gust de corcoduşe.

signé Canrobert este o expresie folosită pentru o situaţie gravă, prezentată sub forma unui eveniment fără importanţă[25].

Expresia datează din secolul al XIX-lea, când, în timpul războiului din Crimeea (1853-1856), comandantul trupelor franceze, François Certain Canrobert, în ciuda dificultăţilor, trimitea întotdeauna scrisori cu finalul „Tout va bien. Signé Canrobert". La întoarcerea din război este promovat mareşal, fiind un susţinător al lui Bonaparte[26]. Antroponimul are o conotaţie pozitivă, care se referă la tăria de caracter a omului puternic, ferindu-i pe cei slabi de consecinţele aflării unor evenimente grave.

l'âne de Buridan este o locuţiune referitoare la omul nehotărât, indecis în alegerea unei situaţii, a unui fapt.

Aforismul emis de Jean Buridan, filosof scolastic, rector la Paris în secolul al XIV-lea, aminteşte despre măgarul care a murit de foame şi de sete, pentru că nu ştia ce să facă mai întâi: să se hrănească cu ovăz sau să bea apă dintr-o găleată[27]. Locuţiunea face aluzie la oamenii care ezită[28] şi care pierd multe oportunităţi din această cauză. Numele lui Buridan este popularizat prin acest aforism ca argument contra partizanilor determinismului sau contra liberului arbitru[29].

c'est un Nicodème este o locuţiune care defineşte un om „bleg", „un găgăuţă" (DF, p.37).

---

[23] A se vedea http://www.expressions-francaises.fr/annuaire-expressions-francaises/rechercher-une-expression.html

[24] Mănăstirea Sfânta Caterina din Sinai este ridicată în cinstea acestei tinere pioase, cf. *Le Robert enciclopédique des noms propres*, 2009: 435.

[25] http://www.alyon.org/litterature/regles/origine_des_expressions.html

[26] Cf. *Le Robert enciclopédique des noms propres*, 2009: 407.

[27] http://www.alyon.org/litterature/regles/origine_des_expressions.html

[28] Cf. TLFI: *hésitant, perplexe comme l'âne de Buridan* (indecis, mirat ca măgarul lui Buridan), http://atilf.atilf.fr/dendien/scripts/tlfiv5/affart.exe?42; s=3710007750;? b=0;

[29] Cf. *Le Robert enciclopédique des noms propres*, 2009: 372.

BDD-V568 © 2013 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:00:27 UTC)

Numele este legat de personajul Nicodim, care apare într-o piesă de teatru pe o temă religioasă, *Le mystère de la passion* de Arnoul Gréban (1420-1471). În Evul Mediu piesa, care avea 35000 de versuri, s-a jucat timp de trei zile, de mai multe ori[30]. De la numele personajului celebru Nicodim, un evreu fariseu, slab şi neghiob, devenit discipol al lui Iisus, se naşte numele comun depreciativ *nicodème* „naiv", „prost", „neghiob", cf. şi fr. *nigaud* (probabil derivat cu sufixul peiorativ *-aud* de la *Nicodème*) „naiv", „prost", „neghiob".

Numele din locuţiune indică limitarea, prostia, fiind un apelativ depreciativ, aluzie la omul simplu, din popor. Numele personajului, la rândul lui, trimite la popor: cf. gr. *nikê* „victorie", *demos* „popor"[31].

Toponimele/hidronimele din structura unităţilor frazeologice analizate au conotaţii pozitive, semnifică locul bogăţiei materiale, al luxului: *Pérou*, *Golconde*, *Byzance*; locul de manifestare a curajului şi a tăriei de caracter: *Rubicon*; conservarea unor relaţii de familie strânse prin reatribuirea numelor unor rude îndepărtate, prin tradiţie: *Bretagne*; conotaţii negative, prin umilinţă şi ofensă: *Canossa*, prin minciună şi înşelăciune: *Cracovie*. Toponimul are un rol mai puţin important în structura unităţii frazeologice, rolul esenţial avându-l defectele locuitorilor (limitarea, prostia): *Alpes*.

Antroponimele au conotaţii pozitive, semnificând tăria de caracter (*Canrobert*), dar adesea conotaţii negative, prin fata rămasă prizoniera mentalităţilor negative, de respectare a canoanelor bisericii catolice din Evul Mediu (*sainte-Catherine*), prin personajul-simbol al omului bleg şi limitat (*Nicodème*).

Frazeologia are un rol important în îmbogăţirea lexicului unei limbi. Elementul onomastic devine bază de derivare pentru numele comune: *craque*, *craquer*, *craqueur*, cf. *Cracovie*; *nicodème*, *nigaud*, cf. *Nicodème*; *catherinettes*, cf. *Catherine*. Unele expresii, cum este *à la mode Bretagne* are o răspândire largă. Contextele în care se întâlneşte sunt unităţi frazeologice înrudite: *cousin/cousine/neveu/nièce/oncle/tante/parent/parenté à la mode Bretagne*. Unităţile frazeologice conţin aspecte filosofice şi moralizatoare. Faptele generează mesaje pline de învăţăminte: o schimbare a lucrurilor presupune implicare în acţiune şi tărie de caracter (*franchir le Rubicon*); ironia poate contribui la schimbarea unei situaţii negative în una pozitivă (*coiffer Sainte-Catherine*).

Locuţiunile şi expresiile sunt surse de analiză lingvistică, istorică, socială, psihologică; ele constituie o parte a fondului frazeologic universal, important atât pentru cunoaşterea faptelor de limbă, cât şi a culturii, a tradiţiilor.

Bibliografie

Bidu-Vrănceanu, Angela, Călăraşu, Cristina, Ionescu-Ruxăndoiu, Liliana, Mancaş, Mihaela, Pană Dindelegan, Gabriela, *Dicţionar General de Ştiinţe. Ştiinţe ale limbii* (DŞL), Bucureşti, Editura Ştiinţifică, 1997.

Dimitrescu, Florica, *Locuţiunile verbale în limba română*, Bucureşti, Editura Academiei, 1958.

[30] Cf. http://www.expressions-francaises.fr/annuaire-expressions-francaises/rechercher-une-expression.html

[31] Cf. *Le Robert enciclopédique des noms propres*, 2009: 1618.

BDD-V568 © 2013 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:00:27 UTC)

Hristea, Theodor, *Contribuţii la studiul etimologic al frazeologiei româneşti moderne*, în „Limba română”, XXVI, nr. 6, 1977, p. 587-598.
Hristea, Theodor, *Frazeologie şi etimologie*, în „România literară”, X, nr. 2, 1977, p. 8.
Hristea, Theodor, *Sinonimia frazeologică şi lexico-frazeologică*, în „România literară”, XI, nr. 29, 1978, p. 8.
Iordan, Iorgu, *Limba română actuală. O gramatică a „greşelilor*”, Bucureşti, Institutul de Arte Grafice Alex. A. Terek, Mîrzescu, 1943.
Gorunescu, Elena, *Dicţionar frazeologic francez-român, român-francez* (DF), Bucureşti, Editura Teora, 1997.
Groza, Liviu, *Argisme frzeologice de provenienţă franceză*, în „Limbă şi literatură”, vol. I, 1982, p. 312- 317.
Groza, Liviu, *Probleme de frazeologie*, Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti, 2011.
Topală, Dragoş Vlad, *Din universul proverbelor româneşti*: *elemente de analiză etnolingvistică*, în vol. *Distorsionări în comunicarea lingvistică, literară şi etnofolclorică românească şi contextul european*, Iaşi, Editura Alfa, 2009, p. 353-361.
******* *Le Robert enciclopédique des noms propres*, Paris, Dictionnaires Le Robert, 2009.
*** *Dictionnaire du français littéraire – mots rares et difficiles* – Webnext.fr, http://langue-francaise.webnext.fr/index.php
*** *Trésor de la langue française informatisé* (TLFi), http://atilf.atilf.fr/dendien/scripts/tlfiv5/affart.exe?42;s=3710007750;?b=0;
http://www.expressions-francaises.fr/annuaire-expressions-francaises/rechercher-une-expression.html
www.expressio.fr/expressions/c/est/pas/le/perou.php
http://www.alyon.org/litterature/regles/origine_des_expressions.html

BDD-V568 © 2013 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.169 (2026-11-07 03:00:27 UTC)